

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul, Gaina Rodica, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Grinco Dmitrii Xxxxx**, născut la xxxxx, originar din reg. Xxxxx, domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 19.12.2017-12.01.2018
2. instanța de apel: 08.02.2018-16.05.2018
3. instanța de recurs: 24.07.2018-17.10.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca sediul Central din 12 ianuarie 2018, Grinco Dmitrii Xxxxx, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani 1 lună și 10 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 850 unități convenționale, ceea ce constituie 42.500 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Trifaila Daniel, fiindu-i numită pedeapsă în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, 3 ani 1 lună și 10 zile și cu amendă în mărime de 850 unități convenționale, ceea ce constituie 42.500 lei, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, în privința căruia sentința nu a fost atacată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Grinco D. la data de la 27 noiembrie 2017, având intenția dobândirii ilegale a mijloacelor bănești și bunurilor materiale ce nu i se cuvin, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Trifaila D., amenințându-l pe Grutco Foma cu aplicarea violenței, au cerut de la acesta să le fie transmise fără careva obligații mijloace bănești, totodată ultimul fiind impus de a lua în credit de la una din companiile de telefonie mobilă din or. Soroca un telefon mobil, pentru a-l transmite gratuit în posesia acestora, fără careva obligații materiale din partea lor, iar în cazul în care ultimul nu se va conforma cerințelor acestora, vor purcede la realizarea amenințărilor.

În consecință, conștientizând faptul că amenințările parvenite de la Grinco Dmitrii și Trifaila Daniel sunt reale, partea vătămată Grutco Foma a depus o plângere la IP Soroca, după care în cadrul măsurii speciale de investigație - livrarea controlată, a primit de la organul de urmărire penală suma de 300 lei, pe care apoi i-a transmis-o lui Grinco D. și Trifaila D. Ulterior, Grutco Foma, la data de 28.11.2017 continuând să fie amenințat de către Trifaila D. și Grinco D., cu aplicarea violenței fizice, de asemenea sub supravegherea organelor de drept, s-a deplasat împreună cu ultimii la compania de telecomunicație mobilă „Orange” SA din or. Soroca, pentru a realiza solicitările parvenite din partea acestora de a lua în credit un telefon mobil, însă imediat au fost reținuți de către colaboratorii de poliție.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului, Grinco D., au fost calificate *de drept* în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal – șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, precum și cererea de a săvârși acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, săvârșită de două persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel, la data de 15 ianuarie 2018, de către avocatul, Olșanski Alexandr, în numele inculpatului Grinco D., care a solicitat casarea acesteia, în partea aplicării pedepsei în privința ultimului, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i aplica pedeapsă cu închisoare pe un termen mai mic și fără amendă sau a micșora pedeapsa complementară.

În motivarea apelului declarat a invocat că, partea apărării nu contestă comiterea faptei imputate și circumstanțele constatate prin sentință, însă consideră că pedeapsa aplicată inculpatului, Grinco D., este prea aspră, deoarece acesta are vârsta de 18 ani, a recunoscut vina integral și se căiește sincer, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii săvârșite, a solicitat judecarea cauzei în procedura simplificată, acțiune civilă la caz nu a fost înaintată, din care motive instanța de judecată, potrivit art. 79 Cod penal, îi poate stabili pedeapsă cu închisoare pe un termen mai mic, fără a-i aplica pedeapsă complementară obligatorie sau a-i micșora amenda.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grinco D., a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 79 Cod penal, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 850 unități convenționale, echivalentul a 42.500 lei. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, respectiv sentința este contestată doar în latura pedepsei.

Referitor la apelul declarat, instanța de apel a considerat, că există temei legal pentru casarea hotărârii atacate în partea numirii pedepsei inculpatului, dat fiind

faptul, că prima instanță la aplicarea pedepsei, nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, fără a ține cont în deplină măsură de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ultimului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a notat că, potrivit materialelor cauzei administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, deși inculpatul anterior a fost condamnat, acesta nu are antecedente penale, deoarece infracțiunile au fost comise în timpul minoratului. De asemenea, inculpatul, la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află, este caracterizat satisfăcător la locul de trai, a săvârșit o infracțiune din categoria celor grave.

Circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 Cod penal - este contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

La fel, instanța de apel a menționat ca circumstanță atenuantă excepțională - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani, urmînd a-i stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a relevat că, deși instanța a recunoscut în calitate de circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, aceasta nu poate fi reținută, deoarece nu a fost indicată în rechizitoriu.

În contextul în care cauza a fost examinată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, noile limite a pedepsei cu închisoare sunt de la 3 ani 4 luni la 4 ani 8 luni și cu amendă de la 637,5 la 1012,5 unități convenționale.

În viziunea instanței de apel, deși prima instanță a aplicat inculpatului pedeapsa sub limita minimă prevăzută de lege, însă nu a motivat stabilirea acestei pedepse.

Astfel, ținînd cont de cele notate mai sus, instanța de apel a opinat, că inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsă cu închisoare sub limita minimă și anume pe un termen de 3 ani, cu executare și amendă în mărime de 850 unități convenționale, astfel considerînd că corectarea acestuia, fără a fi izolat de societate este imposibilă.

Cu referire la solicitarea inculpatului de a i se aplica o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a considerat că, avînd în vedere faptul că acesta anterior a fost deja judecat pentru infracțiuni similare la pedepse cu închisoare și executare reală, pedepse ce nu au avut efect, respectiv inculpatul nu și-a făcut concluziile corespunzătoare, astfel fiind inoportună aplicarea pedepsei neprivative de libertate.

Privitor la solicitarea părții apărării de a nu fi aplicată în privința inculpatului pedeapsa cu amendă, instanța de apel a considerat că aceasta nu poate fi admisă, deoarece în cazul dat pedeapsa cu amendă este una obligatorie.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar la data de 25 iunie 2018, de către avocatul, Gaina Rodica, în numele inculpatului Grinco D., care solicită

casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care ultimului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, decât cea stabilită de instanța de apel.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- apărarea nu contestă stabilirea vinovăției inculpatului, Grinco D., încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, însă nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, adică nu a fost efectuată o individualizare corectă, deoarece nu s-a luat în considerație că ultimul nu are antecedente penale, recunoaște vina integral, s-a căit sincer, conștientizând faptul că a comis o infracțiune, fiind la vârsta de 18 ani la momentul săvârșirii acesteia, respectiv faptul dat constituie potrivit art. 76 Cod penal o circumstanță excepțională, ce permite instanței de judecată de a aplica inculpatului o pedeapsă neprivativă de libertate, cu eliberarea de la pedeapsă complementară sau cu reducerea acesteia până la minimul permisibil de norma procedurală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală;

- este eronată concluzia instanței de apel referitor la imposibilitatea aplicării suspendării condiționate, conform prevederilor art. 90 Cod penal, pe motiv că inculpatul anterior a fost judecat, la pedeapsă cu închisoare, cu executare reală, fapt ce nu a avut efect, respectiv inculpatul nu și-a făcut concluziile corespunzătoare;

- concluziile instanței de apel referitor la neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, contravin și dispozițiilor art. 61 alin. (2) Cod penal, iar condamnarea cu executare reală a pedepsei cauzează suferințe inculpatului, care este la o vârstă tânără și merită de a-i fi acordată o șansă pentru reeducare în condiții de libertate;

- instanțele de fond nu au aplicat corect norma prevăzută la art. 79 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului, Grinco D.;

- instanța de apel la aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 ani și amendă în mărime de 850 unități convenționale, față de inculpatul Grinco D., nu a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece nu i-a redus din mărimea amenzii minime, ce urma să constituie 637,5 unități convenționale, învederînd stipulările indicate în alin (8) al normei procesuale menționate mai sus.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa stabilită de către instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din recursul declarat de către apărătorul inculpatului se atestă, că acesta îl fondează în baza temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Totodată, Colegiul penal reține, că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând doar hotărârea instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, considerând că nu s-a ținut cont în deplină măsură de prezența în speță a unui cumul de împrejurări și circumstanțe ce-i atenuază răspunderea penală a făptuitorului, invocând în cele din urmă că ultimului i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță temeiul pentru recurs, invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 79 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Precum se atestă, prezenta cauză, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d. 130), a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 133 verso), beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu

muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Așadar, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsă cu închisoare de al 5 la 7 ani cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

În această ordine de idei, Colegiul reține că la 20.07.2017 a fost adoptată Legea nr. 163 în vigoare din 20.12.2017 prin care la art. 70 Cod penal, a fost introdus un nou alineat (3¹), potrivit căruia *la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, în cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.*

Prevederile legale menționate mai sus, care prin prisma art. 10 Cod penal sunt aplicabile și în privința inculpatului, Grinco D., întrucât ușurează pedeapsa acestuia, erau în vigoare la momentul examinării cauzei în instanța de apel, respectiv se constată după cum rezultă din materialele cauzei, că infracțiunea comisă de către inculpat datează cu 27.11.2017, dată la care ultimul avea împlinită vârsta de 18 ani.

Raportând prevederile menționate la situația de fapt, se constată că în speță maximul pedepsei urmează a fi redus cu o treime.

În temeiul art. 70 alin. (3¹) Cod penal, dat fiind că inculpatul, Grinco D., la momentul săvârșirii infracțiunii avea vârsta de 18 ani, maximul pedepsei prevăzute în sancțiunea art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, se va reduce cu o treime și va constitui 4 ani și 8 luni închisoare.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul, Grinco D., a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta mai beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, deci limitele pentru individualizarea pedepsei vor fi: limita maximă de 4 ani și 8 luni se va reduce cu 1/3 și va constitui 3 ani și 1 lună, în cazul dat limita minimă și maximă va fi de 3 ani și 1 lună, astfel pedeapsa care urmează a fi stabilită inculpatului, Grinco D., este de 3 ani și 1 lună, deoarece limita maximă este cu mult sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Colegiul penal menționează, că atât prima instanță, cât și instanța de apel au ținut cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, fapt ce se reține din părțile motivante ale hotărârilor adoptate. În același timp, prima instanță a considerat că, în privința inculpatului la aplicarea pedepsei, urmează a fi aplicate și prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, adică considerând ca circumstanță excepțională vârsta de 18 ani a inculpatului la care a săvârșit infracțiunea, însă de fapt l-a stabilită pedeapsa norma penală menționată mai sus nu a fost aplicată în careva măsură, pentru a atenua pedeapsa inculpatului. Respectiv, instanța de apel întemeiat a intervenit în această parte și a casat parțial sentința stabilind inculpatului, Grinco D., cu aplicarea

prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă mai blândă, sub limita minimă prevăzută de lege, numindu-i un termen de pedeapsă de 3 ani cu amendă în mărime de 850 unități convenționale.

În ce privește aserțiunile privind excluderea pedepsei complementare sau micșorarea acesteia, precum solicită în recurs partea apărării, prin prisma art. 79 Cod penal, Colegiul menționează, că aceste prevederi au fost aplicate la stabilirea pedepsei cu închisoare, în cele din urmă reducându-i pedeapsa sub limita minimă, stabilindu-i un termen de închisoare de 3 ani, adică fapt ce reprezintă în sine o pedeapsă mai blândă. În această ordine de idei, aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal la excluderea sau micșorarea pedepsei complementare obligatorii stipulată în sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului, ar constitui o dublă valență juridică, ceea ce este inadmisibil și ar duce la o individualizare greșită a pedepsei, contrară prevederilor legale (a se vedea pct. 11 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 8 din 11.11.2013 *Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Deci, în opinia Colegiului penal, prevederile art. 79 Cod penal au fost interpretate corect de către instanța de apel, nefiind admise careva erori la aplicare acestora, în prezenta speță.

De asemenea, instanța de recurs apreciază ca neîntemeiate criticile recurentului precum că, nu s-a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la stabilirea pedepsei complementare cu amendă. La aceste alegații Colegiul notează că pedeapsa complementară cu amendă, în prezenta speță, este una obligatorie și constituie de la 850 la 1350 unități convenționale, respectiv ținând cont de dispoziția alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, noile limite pot constitui de la 637, 5 la 1012,5 unități convenționale. Prin urmare, cuantumul amenzii stabilit în valoare de 850 unități convenționale este în limitele aplicabile prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, fiind dreptul instanței de dond de a efectua opera individualizării în acest sens, lipsind careva temei de a interveni din partea instanței de recurs în hotărârea contestată, la acest capitol.

Nu pot fi reținute ca întemeiate argumentele apărătorului precum că, sunt eronate concluziile instanței de apel în partea ce se referă la imposibilitatea aplicării suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, Grinco D. În susținerea raționamentelor sale, față de criticile părții apărării menționate mai sus, Colegiul penal reține că, potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal infracțiunea săvârșită de inculpat se clasifică, ca fiind una gravă, săvârșită cu amenințarea aplicării violenței și deși ultimul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, nu poate fi neglijat acel fapt că acesta nu este la prima abatere de la lege, anterior a fost condamnat la pedeapsă cu închisoare și executare reală (sentințe f.d. 50-52, 53-55), persoana făptuitorului fiind caracterizată satisfăcătoare (f.d. 56), ceea ce indică la faptul că Grinco D., nu și-a făcut concluziile de rigoare pentru a nu admite în continuare un comportament deviant de la regulile stabilite în societate, respectiv scopul pedepsei penale în timp nu a atins o realizare suficientă, persistând necesitatea stabilirii pedepsei cu închisoare și cu executare reală.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră că, instanța de apel a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia fixată în sarcina inculpatului, precum și a termenului pedepsei stabilite cu închisoare și cu amendă, au fost individualizate corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei.

Finalmente, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către apărătorul inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Gaina Rodica, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Grinco Dmitrii Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 noiembrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda